

For nu at tale konkret spørger jeg, hvorledes man maa stille sig overfor slesvigske Præster, som ønsker at træde i den danske Folkekirkes Tjeneste. Da tør det vel betragtes som givet, at dem af disse, der maatte begære at forblive i deres Embeder, naar en Del af Slesvig indlemmes i Kongeriget, bør der indrømmes Ret til fortsat Funktion uden anden Betingelse end Embedsedens til Konge og Grundlov. En saadan Undtagelsesstilling indenfor vor kirkelige Orden synes mig en Selvfølge i Overgangstiden. Men naar nogen af disse Præster efter at være blevet danske Undersaatter og vor Folkekirkes Tjenere vil benytte den dermed givne Ret til at søge nyt Embede, hvad enten det er et i den tidligere preussiske Landsdel eller et Embede indenfor Rigets hidtidige Grænse, bliver Tilfældet analogt med enhver anden Førsteindtræden i vor Kirkes Embedstjeneste, kun at der her ikke maa blive Spørgsmaal om ny Ordination. Det kongelige Kaldsbrev paalægger ved enhver Førsteindtræden i Præsteembedet den vedkommende Biskop at prøve, om den paagældende er „i Lærdom saa dygtig, i Liv og Levned saa skikket“, at ham Præsteembedet kan betros“. I Analogi hermed mener jeg, at det maa paahvile Biskoppen i det Stift, hvori der skal ske Ansættelse, forinden han udsteder Kollats for en saadan Præst, at forvisse sig om, at han har de fornødne Kvalifikationer. Hevom kan et Eksamensbevis fra et tysk *Universität* ikke give fornøden Oplysning. Det vil komme til at dreje sig om Vidnesbyrdet fra den Eksamenskommission, for hvilken han har aflagt den afsluttende Prøve, og da det ikke alene kan tænkes, men er sandsynligt, at dette Eksamensbevis hidrører fra en Kommission med bestemt „uneret“ Præg, f. Eks. fra Berlins eller Kiels Prøfungskommission, maa der yderligere sporges om, hvilken Præsident der har udstedt Beviset. Hidrører Vidnesbyrdet fra den tidligere slesvigske Generalsuperintendent, der indtil de sidst foregaaende Aar har fungeret og var en højt anset luthersk, bekendelsestro Biskop, da vil Sagen være klar. Et anbefalende Vidnesbyrd fra *Dr. Th. Kaftan* vilde for mig, og jeg tør antage for Rigets øvrige Biskopper, være fuldt tilstrækkeligt. Om hans Efterfølger gennem disse sidste Aar ved jeg i Øjeblikket intet. Men at skaffe sig fornøden Oplysning derom vil være let, da *Dr. Kaftan* endnu lever og fungerer som Frimenighedspræst i Baden-Baden. Skulde hans Efterfølgers Vidnesbyrd ikke kunne have tilstrækkelig Vægt, betragtet fra den dansk-lutherske Folkekirkes Standpunkt, maatte den vedkommende Biskop ved personlig Forhandling skaffe sig Klarhed over, hvorvidt den tidligere slesvigske Præst er skikket til at anbefales til en Menighed som fremtidig Indehaver af et folkekirkeligt Embede under lige Vilkaar med Landets øvrige Præster.

Altsaa ved Nyansættelser af slesvigske Præster, der indtil videre er forblevet i deres tidligere Embeder Syd for den tidligere Rigsgrænse, maa der forbeholdes vedkommende Biskop Ret og Pligt til at tilvejebringe de fornødne Bevisligheder af ovennævnte Art, forinden Udnævnelsen bliver effektiv. For at der ikke herved skal ske noget Indgreb i Kongens Kaldsret, vilde jeg anbefale, at man paalagde saadanne Ansøgere at sende deres Andragender til Erklæring hos den Biskop, i hvis Stift de søger Ansættelse, og denne Erklæring skulde da for Kirkeministeriet give Vejledning til Afgørelse af, om hans Ansøgning skal indsendes til Menighedsraadet eller ikke.

Udkastets Punkt 2 handler om evangelisk-lutherske Frimenighedspræster, som ikke har teologisk Embedseksamen. Her kan jeg tiltræde Ministeriets Forslag om mindst 5 Aars forudgaaende Tjeneste og Henviisning til Lov af 28. September 1918, idet denne jo kræver vedkommende Biskops Godkendelse af Frimenigheden og dens Præst som evangelisk-lutherske efter vor Folkekirkes Opfattelse. Jeg gaar ud fra, at Meningen hermed er, at Ansøgeren skal forud henvende sig til Biskoppen, i hvis Stift han søger Embede, og derefter lade sin Ansøgning fremsende med dennes Erklæring til Kirkeministeriet.

Punkt 3 i Udkastet, om Missionærer med den anordnede Prøve og med mindst 5 Aars Tjeneste, kan jeg ligeledes tiltræde, dog at saadanne Ansøgninger om Præsteembede maa bilægges med Vidnesbyrd fra det danske Missionsselskabs Bestyrelse eller vore andre Missionsselskabers Bestyrelse og fra den Biskop, i hvis Stift der søges Embede, hvoraf følger, at Missionæren personlig maa henvende sig til denne og indsende sin Ansøgning gennem ham.